

[Indenrigsministeren]

finde udvej for at fritage ejendomme for dækningsafgift i de perioder, hvor anvendelsesformen ikke er omfattet af pligten til at betale dækningsafgift. Det vil nok typisk være kursus ejendomme, som opfylder deres hovedformål i vintermånederne, men som i et par sommermåneder har en hotelvirksomhed, og hvor man efter de lidt stive regler i dag skulle betale dækningsafgift gennem hele året. Det vil altså give mulighed for en mere fleksibel anvendelse af sådanne ejendomme, i hvert fald uden skattemæssige konsekvenser fuldt ud.

Hermed sluttede forhandlingen

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at også dette lovforslag henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Forhøjelse af formuenedslagsprocenten for fysiske erhvervsaktiver).

Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.
(Fremsat 17/12 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det foreliggende forslag, som hr. Bernhard Baunsgaard m.fl. har fremsat, går ud på at forhøje formuenedslaget for fysiske erhvervsaktiver fra 30 til 40 pct. Forslaget har sin baggrund i, at fast ejendom er steget meget kraftigt fra 17. til 18. alm. vurdering, og at fast ejendom, herunder erhvervs ejendomme, derfor indgår med meget større vægt end før i den skattepligtige formue. For delvis at neutralisere denne stigning er formuened-

slagsprocenten foreslået hævet fra 30 til 40 pct.

Lad mig straks slå fast, at jeg naturligvis kan støtte forslaget, som der også er perspektiver i. En gennemførelse af det vil betyde en skattelettelse på omkring 50 mill. kr. for de selvstændige erhvervsdrivende. Dette er til gavn for konkurrenceevnen og dermed for beskæftigelsen og for betalingsbalancen.

Det er imidlertid langt fra tilstrækkeligt til at afbøde de skadelige virkninger, formueskatten har. Formuebeskatningen er efter regeringens opfattelse grundlæggende en dårlig beskatningsform. Det skyldes, at formue jo ikke i sig selv er udtryk for skatteevne; det er derimod afkastet af formuen, og det er også derfor, at det er afkastet, som bør beskattes.

Jeg er på den anden side ikke i tvivl om, at formueskatten desværre lever i bedste velgående på grund af den misforståede opfattelse, at man derigennem, som det er blevet sagt, får ram på de rige. Jeg mener, at det, man først og fremmest får ram på med formueskatten, er opsparings- og investeringslysten. Stadig flere skattepligtige inddrages under formuebeskatningen, og provenuet er steget markant. Der er således fra 1982 til 1986 sket en fordobling af antallet af formueskatteydere, ligesom provenuet er fordoblet.

Jeg synes, det er uheldigt, at vi kan konstatere en så voldsom vækst i antallet af skattepligtige, der skal betale formueskat. Jeg synes især, det er uheldigt, når man ser på, hvad årsagerne til denne vækst er. F.eks. er en stor del af forklaringen, at ejendomsværdierne er steget kraftigt såvel ved de almindelige vurderinger som ved årsreguleringerne. En stigning i ejendomsværdien er som bekendt ikke udtryk for, at den enkelte husejer får en større skatteevne. Derimod betyder formueskatten, at de pågældende får et likviditetsproblem med at betale skatten – man kan nu engang ikke betale formueskatten ved hjælp af mursten.

Min kritiske holdning til formueskatten skyldes dog først og fremmest, at den i alvorlig grad bremser vore virksomheders vækst og konsolidering. Det gælder i særlig grad de virksomheder, der forsøger at konsolidere sig ved opbygning af en egenkapital. Netop en vis egenkapitel er jo betingelsen for, at virksomheder kan få lån til finansiering af